

РОЗДІЛ І. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА. БІБЛІОТЕЧНА СПРАВА

УДК 025.34:930.253

ПОНЯТТЯ ДОВІДКОВО- ІНФОРМАЦІЙНОГО ФОНДУ АРХІВУ

Демуз І. О.

У статті з'ясовано призначення служб науково-технічної інформації та довідково-інформаційних фондів, які забезпечують практичну діяльність у галузі архівної справи та документознавства.

Подано тлумачення терміну «довідково-інформаційний фонд», а також дотичних до нього понять: «довідково-інформаційне обслуговування», «довідково-пошуковий апарат» тощо. Проаналізовано склад, завдання і функції довідково-інформаційного фонду архіву, порядок його комплектування, обліку та користування.

Розглянуто зреалізоване протягом 2010–2011 рр. дослідження про служби науково-технічної інформації державних архівних установ України, що засвідчило практику функціонування довідково-інформаційних фондів, зокрема, специфіку формування фондів, довідково-пошукового апарату, форм і методів інформаційної діяльності служб науково-технічної інформації та бібліотек (бібліотечних фондів) державних архівних установ України. У результаті цього експерименту встановлено, що функціонування довідково-інформаційних фондів в окремих архівах не завжди відповідає необхідному рівню, тому потребує заходів щодо вдосконалення.

Ключові слова: довідково-інформаційний фонд, служба науково-технічної інформації, архівна справа, державні архівні установи України, довідково-інформаційне обслуговування, довідково-пошуковий апарат, первинні та вторинні джерела інформації.

ПОНЯТИЕ СПРАВОЧНО- ИНФОРМАЦИОННОГО ФОНДА АРХИВА

Демуз И. А.

В статье выяснено назначение служб научно-технической информации и справочно-информационных фондов, обеспечивающих

практическую деятельность в области архивного дела и документоведения.

Подано толкования термина «справочно-информационный фонд», а также использованных вместе с ним понятий: «справочно-информационное обслуживание», «справочно-поисковый аппарат» и другие. Проанализирован состав, задачи и функции справочно-информационного фонда архива, порядок его комплектования, учета и использования.

Рассмотрены реализованные в течении 2010–2011 гг. исследования о службах научно-технической информации государственных архивных учреждений Украины, что свидетельствуют о практике функционирования справочно-информационных фондов, в частности, специфику формирования фондов, справочно-поискового аппарата, форм и методов информационной деятельности служб научно-технической информации и библиотек (библиотечных фондов) государственных архивных учреждений Украины. В результате этого эксперимента установлено, что функционирование справочно-информационных фондов в отдельных архивах не всегда соответствует необходимому уровню, поэтому требует мер совершенствования.

Ключевые слова: *справочно-информационный фонд, служба научно-технической информации, архивное дело, государственные архивные учреждения Украины, справочно-информационное обслуживание, справочно-поисковый аппарат, первичные и вторичные источники информации.*

CONCEPT OF REFERENCE- INFORMATION FUND OF AN ARCHIVE

Demuz I. O.

Assignment of scientific and technical information services and reference-information funds, providing practical activities in the field of archives and document science were found out in the article.

Interpretation of the term «reference-information fund» and related terms «reference-information service», «reference-search system» was submitted. Composition, objectives and functions of the reference-information fund of an archive, the procedure of its acquisition, registration and use were analyzed.

Implemented during 2010–2011 years researches on the services of scientific-technical information of state archive institutions of Ukraine were considered. This indicated the practice of the resource funds functioning, in particular specificity of funds formation, reference-search system, forms

and methods of informational activity of services of scientific-technical information and libraries (library funds) of state archive institutions of Ukraine. As a result of this experiment it was found that functioning of reference-information funds in separate archives does not always correspond to the required level, therefore it needs measures for the improvement.

Keywords: *reference-information fund, service of scientific-technical information, archiving, state archival institutions of Ukraine, reference-information service, reference-search system, primary and secondary sources of information.*

Постановка проблеми. Важливим чинником розвитку наукових досліджень та удосконалення практичної діяльності в галузі архівної справи та документознавства є науково-технічна інформація. Інформаційне забезпечення науково-дослідної і методичної роботи в Україні, практичної діяльності архівів, а також поширення набутого досвіду в галузі архівної справи покладається на Галузеву службу науково-технічної інформації (далі – ГСНТІ). Вона складається зі служб науково-технічної інформації (далі – НТІ) різного рівня і довідково-інформаційних фондів (далі – ДІФ) при них. На жаль, досвід діяльності служб НТІ ще недостатньо вивчений і мало висвітлювався в наукових публікаціях, у зв'язку з чим ця проблематика є **актуальною**, а результати дослідження можуть бути використані в практичній діяльності архівних та бібліотечних установ, служб НТІ різного рівня.

Метою статті є з'ясування поняття довідково-інформаційного фонду, функцій, призначення і порядку комплектування ДІФ як основної структурної ланки служб НТІ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Організаційна діяльність центрів науково-технічної інформації частково вивчалася низкою дослідників: А. Майстренко, Р. Романовський [3], Л. Одинока [6–8], А. Никифоров [4], В. Новицький, Т. Мірошніченко [5], В. Пархоменко [10] та ін.

Виклад основного матеріалу. ГСНТІ у межах загальнодержавної системи науково-технічної інформації почала функціонувати з 1977 р. після затвердження Положення про Республіканську службу науково-технічної інформації архівних установ УРСР (далі – РСНТІ) та довідково-інформаційний фонд

Республіканської служби НТІ. Впродовж 1977–1998 рр. функції РСНТІ в галузі архівної справи та документознавства виконувала Науково-довідкова бібліотека центральних державних архівів України (нині – Державна наукова архівна бібліотека, м. Київ). Окремими державними архівами було створено служби НТІ, довідково-інформаційні фонди та розроблено положення про них.

Відповідно до «Положення про Галузеву службу науково-технічної інформації», затвердженого 1995 р., Галузева служба НТІ стала функціональним підрозділом Науково-довідкової бібліотеки центральних державних архівів України (далі – НДБ ЦДА). З 1999 р. функції Галузевої служби НТІ з архівної справи та документознавства виконує сектор науково-технічної інформації науково-інформаційного відділу Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства (далі – УНДІАСД).

Галузевий центр науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства (далі – ГЦНТІ АСД), створений при УНДІАСД, здійснює: комплектування, облік, систематизацію, зберігання та використання профільної літератури; організацію підготовки бібліографічних інформаційних видань; інформування працівників Державної архівної служби України, державних архівних установ щодо нових надходжень до ДІФ ГЦНТІ. Галузева служба НТІ з архівної справи та документознавства складається з: ГЦНТІ АСД при УНДІАСД; служб НТІ архівних установ; НДБ ЦДА (нині Державна наукова архівна бібліотека, м. Київ) (далі – ДНАБ). На ГЦНТІ АСД покладено функції інформаційно-бібліографічного, науково-методичного та організаційного центру для служб НТІ державних архівних установ України [11, с. 6–7].

В Українській радянській енциклопедії ДІФ визначено як упорядковане зібрання науково-технічних документів і (або) їхніх макро- й мікрокопій із загальними змістовими (неформальними) ознаками; його призначенням є збирання, обробка та зберігання інформації, а також задоволення інформаційних потреб, ДІФ оснащений пошуковим апаратом для знаходження документів за предметними, тематичними й іншими ознаками. Довідково-інформаційні фонди розрізняють за сферами використання (галузь

народного господарства, республіка або область, організація, підприємство), тематикою, цільовим призначенням тощо. У СРСР ДІФ був обов'язковою складовою частиною загальнодержавної системи наукової і технічної інформації і створювався в усіх ланках цієї системи [12].

У статті 1 Закону України «Про науково-технічну інформацію» (1993 р.), а також у ДСТУ 5034:2008. «Науково-інформаційна діяльність. Терміни та визначення понять» подається наступне формулювання довідково-інформаційного фонду: це сукупність упорядкованих первинних документів і довідково-пошукового апарату, призначених для задоволення інформаційних потреб [2, с. 61].

Служба НТІ організовує свою роботу на базі довідково-інформаційного фонду архіву. Основними напрямками роботи служби НТІ архіву є: довідково-інформаційне обслуговування (далі – ДІО) користувачів; комплектування, облік, опрацювання та зберігання, організація користування ДІФ, ведення його довідково-пошукового апарату (далі – ДПА); сприяння впровадженню в практику роботи архівних установ результатів науково-дослідної та методичної роботи, вітчизняного та зарубіжного досвіду.

Стає зрозумілим, що базою для інформаційного забезпечення основних напрямів діяльності архіву є ДІФ (науково-довідкова бібліотека в разі виконання бібліотекою функцій служби НТІ). ДІФ архіву функціонує на підставі затвердженого керівником архіву положення про нього, у складі структурного підрозділу, на який покладено функції служби НТІ. Положенням визначаються склад, завдання, функції та права ДІФ, порядок його комплектування, обліку та користування. Основними напрямками роботи ДІФ є: формування фонду, створення довідково-пошукового апарату, організація зберігання та користування документами фонду.

ДІФ архіву складається із сукупності впорядкованого масиву первинних і вторинних джерел інформації та ДПА до них. Фонд первинних джерел містить:

а) первинні видання різних типів (офіційні, наукові, виробничі, навчальні, науково-популярні, довідкові) та видів (періодичні та неперіодичні, книги, брошури, журнали, з

паперовою основою, мікрофіши, в електронній формі тощо), їхні копії;

б) неопубліковані первинні документи (звіти про науково-дослідну роботу, дисертації, депоновані рукописи, рукописи перекладів, галузеві та внутрішньовідомчі методичні посібники, рекомендації, інструкції, номенклатури справ тощо).

Основними складовими ДПА є:

а) видання та рукописи (у тому числі в електронній формі) вторинних джерел (бібліографічні, реферативні, аналітично-оглядові, фактографічні) – продукція інформаційних органів (інститутів інформації, галузевих органів НТІ), служб НТІ ГСНТІ АСД, інших служб НТІ;

б) архівні довідники: путівники, огляди фондів, описи тощо;

в) масиви виконаних аналітичних, фактографічних, бібліографічних довідок;

г) масиви реєстраційних карток на планові науково-дослідні роботи й облікових карток на завершені науково-дослідні роботи;

д) картотеки (тематичні, фактографічні, видові), каталоги (алфавітний, систематичний, географічний тощо);

е) головна довідкова картотека (ГДК), що містить відомості про фонд методичних розробок, профільну вітчизняну та зарубіжну літературу з питань архівної справи та документознавства, спеціальних історичних дисциплін, а також інформацію про літературу профільного для архіву характеру незалежно від місця її зберігання;

є) електронні інформаційно-пошукові бази даних.

Архів забезпечує організаційні, фінансові та матеріальні умови, необхідні для поповнення, обліку, належного зберігання, користування документами ДІФ, технічне оснащення процесів його формування.

Формування ДІФ передбачає комплекс науково-методичних, технічних і технологічних заходів, спрямованих на комплектування, облік, технічне опрацювання одиниць зберігання фонду, їхню систематизацію згідно з чинними нормативно-методичними документами з архівної, бібліотечної справи та інформаційної діяльності. Організація комплектування

ДіФ базується на основі взаємодії служб НТІ ГСНТІ та інших інформаційних установ, що забезпечують висхідний та низхідний потоки інформації.

Комплектування ДіФ виданнями (документами) з різними носіями інформації здійснюється відповідно до профілю архіву, за тематикою його науково-дослідної та науково-методичної роботи за рахунок:

а) надходжень видань (у тому числі й інформаційних) шляхом їх передплати, закупівлі, книгообміну, а також безоплатного надання Укрдержархівом, УНДІАСД, архівними установами, іншими юридичними та фізичними особами;

б) видань та неопублікованих документів (звітів про науково-дослідну роботу, дисертацій, методичних розробок тощо) архівної установи, у складі якої функціонує служба НТІ;

в) копій рукописів бібліографічних покажчиків, реферативних добірок, аналітичних оглядів, інших вторинних документів, створених службами НТІ ГСНТІ АСД;

г) формування банку власних і копіювання створених іншими установами електронних баз даних (електронних видань наукових та інших творів, офіційних, інформаційних, історичних документів тощо);

д) створення традиційних каталогів ДіФ та картотек на публікації чи неопубліковані документи;

е) ведення службою НТІ документації з питань організації інформаційного обслуговування абонентів системи довідково-інформаційного обслуговування.

ДіФ також комплектується профільною для архівної установи періодикою (журналами, газетами тощо), передплата якої здійснюється у відділенні зв'язку.

ДіФ архіву має комплектуватися: нормативними документами, науковими та методичними розробками архіву; нормативними документами, що регламентують питання роботи архівних установ України; науково-методичними розробками архівних установ, що узагальнюють досвід та можуть бути використані архівом у практичній діяльності, які повинні мати анотацію (реферат); публікаціями архівних документів, оглядами, довідниками; матеріалами нарад, семінарів, конференцій, що

проводилися за профільною проблематикою, регіональних заходів з питань архівної справи, діловодства; копіями опублікованих у ЗМІ статей за профільною та спорідненою проблематикою, що висвітлюють досвід роботи архівних установ різного рівня, досвід установ, підприємств та організацій з питань організації діловодства та архівної справи. Важливим джерелом поповнення ДІФ архіву мають стати Інтернет-ресурси.

ДПА ДІФ архіву складається з сукупності упорядкованих масивів вторинних джерел інформації та системи каталогів і картотек, що забезпечує оперативне надання інформації про склад і зміст ДІФ, систематичний пошук необхідної інформації, ознайомлення працівників архіву з новими надходженнями, задоволення запитів користувачів за конкретною тематикою. Для розкриття складу і змісту ДІФ створюються каталоги, які можуть функціонувати в картковій або електронній формі. Архів самостійно визначає типи та види каталогів, які розкривають зміст ДІФ у певному аспекті та доповнюють один одного [11, с. 10–12].

З'ясувавши структуру довідково-інформаційного фонду та форми його комплектування, звернемося до пояснення термінологічної суті окремих понять, які використовуються у зв'язку з функціонуванням ДІФ: довідково-інформаційне обслуговування і довідково-пошуковий апарат. Зокрема, термін «довідково-інформаційне обслуговування» досить часто вживається як синонім термінів «довідково-бібліографічне обслуговування» і «довідкове обслуговування». Проте, як відзначають у науковій літературі, дані поняття використовують у різних сферах діяльності та різних інформаційних установах. Якщо довідково-бібліографічне обслуговування (ДБО) передбачає наявність конкретних (разових) запитів, з якими звертаються в бібліотеку окремі користувачі або колективні абоненти [1, с. 52], то термін «довідково-інформаційне (інформаційно-довідкове) обслуговування» застосовується в зарубіжних бібліотеках, а також у практиці діяльності органів НТІ, технічних бібліотек, патентних відомств, бібліотек вищих навчальних закладів і включає видачу за запитом як вторинних, так і первинних документів [1, с. 52]. Окрім того, у ГОСТі 7.73-96 «Поиск и распространение

інформації. Термины и определения» зазначено, що довідково-інформаційне обслуговування – сукупність процесів забезпечення інформаційних запитів споживачів інформації. Отже, стає зрозумілим, що терміни «довідково-бібліографічне обслуговування» і «довідково-інформаційне обслуговування» є дещо різними за своєю суттю і другий із них, як правило, використовується для позначення обслуговування користувачів у тому числі у службах НТІ.

Як зазначає Ю. Остапчук, досить часто терміни «довідково-пошуковий апарат» (ДПА) і «довідково-бібліографічний апарат» (ДБА) подаються як синонімічні (як правило, у підручниках та методичних посібниках з бібліографічної діяльності бібліотек вживається термін «ДБА», а в законодавчій практиці – термін «ДПА» [9, с. 33]). Останній із термінів значного поширення набув наприкінці 1960-х рр. і використовувався у двох значеннях: 1) як сукупність різних систем обліку і пошуку документів у фондах; 2) як синонім ДБА, коли зазначалося, наприклад, що ДПА довідково-інформаційного фонду складається із фонду довідкових і бібліографічних видань та комплексу каталогів і картотек, чи що ДПА органа науково-технічної інформації є аналогом ДБА бібліотеки. На думку Ю. Остапчук, основними причинами виникнення терміну «ДПА» були: 1) переклад з англійського вислову «retrieval resources» як «пошукові ресурси», «пошукові засоби», «пошуковий апарат» і «reference aids, reference tools» – як «довідковий апарат»; 2) намагання відрізнити органи НТІ від бібліотек (виділення наше – І.Д.); 3) за аналогією з терміном «апарат видання», який інакше називається «пошуковий апарат» або «довідковий апарат» [9, с. 33].

Отже, довідково-пошуковий апарат – сукупність упорядкованих вторинних документів, створюваних для пошуку першоджерел (Закон України «Про науково-технічну інформацію», ст. 1); це сукупність різних систем обліку та пошуку документів в інформаційних фондах (ДСТУ 5034:2008. Науково-інформаційна діяльність. Терміни та визначення понять) [2, с. 61].

Звернення до практики функціонування довідково-інформаційних фондів в Україні показало, що в останні роки воно

залишається в незадовільному стані. Протягом 2010–2011 рр. УНДІАСД зреалізовано дослідження «Служби науково-технічної інформації державних архівних установ України: інформаційна, організаційна та науково-методична діяльність», що засвідчило специфіку формування фондів, ДІФ, ДПА, форм і методів інформаційної діяльності служб НТІ та бібліотек (бібліотечних фондів) державних архівних установ, які знаходяться у сфері управління державної архівної служби України. Зокрема, результати експерименту показали, що в центральних державних архівах служби НТІ, довідково-інформаційний та бібліотечний фонди знаходяться в різних структурних підрозділах:

– у Центральному державному архіві вищих органів влади та управління України (ЦДАВО України) ДІФ функціонує при методичному кабінеті. До основних завдань архіву не входить інформаційне забезпечення користувачів друкованими виданнями та науково-методичною літературою;

– у Центральному державному архіві громадських об'єднань України (ЦДАГО України) немає бібліотеки, методичного кабінету чи іншого структурного підрозділу, який виконував би бібліотечні функції, відсутня й служба НТІ. Бібліотечний фонд в архіві формується стихійно;

– у Центральному державному історичному архіві, м. Київ (ЦДАК України) служба НТІ відсутня, а відповідальність за методичний кабінет і службу довідкової інформації покладено на начальника відділу давніх актів архіву;

– у Центральному державному історичному архіві, м. Львів (ЦДАЛ України) бібліотечні функції покладено на сектор зберігання друкованих фондів, а жоден з підрозділів архіву не виконує функції комплектування, зберігання, обліку та систематизації матеріалів ДІФ та інформування про них;

– у Центральному державному кінофотофоноархіві України ім. Г. С. Пшеничного (ЦДКФФА України ім. Г. С. Пшеничного) відповідальність за ведення та облік ДІФ покладено на провідного спеціаліста відділу формування НАФ та діловодства, який: комплектує архів профільними документами; вивчає та узагальнює інформацію про стан архівної справи з профільних для архіву питань; веде спільно з іншими архівними

установами та підрозділами архіву наукові дослідження; розробляє методичні посібники, рекомендації, правила, інструкції з питань комплектування документів; впроваджує у практику роботи архіву результати наукових досліджень, методичні розробки та прогресивні методи роботи;

– у Центральному державному науково-технічному архіві України (ЦДНТА України) службу НТІ архіву створено у 2010 р., однак вона не є самостійним структурним підрозділом, а входить до складу відділу використання інформації документів. На службу НТІ покладено бібліотечні функції, тому що в архіві немає науково-довідкової бібліотеки як самостійного підрозділу. Відповідальність за роботу з бібліотечним фондом несе служба НТІ. У складі служби НТІ знаходиться бібліотека (офіційна назва – бібліотечний фонд); методичний кабінет (офіційна назва – ДІФ), а також ДПА;

– у Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України (ЦДАМЛМ України) бібліотечний підрозділ та служба НТІ відсутні як самостійні структури;

– у місцевих державних архівах служби НТІ почали створюватись у 1970–1980-х рр., зокрема в держархівах Вінницької, Сумської, Одеської та інших областей. У 2002 р. діяльність служби НТІ було відновлено в Держархіві Запорізької області. У цілому, функції служби НТІ та бібліотек виконують різні структурні підрозділи держархівів (відділ інформації та використання документів, відділ організації та координації архівної справи, відділ зберігання, обліку та науково-довідкового апарату, організаційно-аналітичний відділ та ін.) [3, с. 26–28].

Висновки. Таким чином, проведений аналіз термінології засвідчує, що чіткого та, головне, вичерпного визначення поняття «довідково-інформаційний фонд» ні в працях дослідників, ні в законодавстві на сьогоднішній день немає. Ще не сформована єдина терміносистема понять, які використовуються у зв'язку з функціонуванням ДІФ: за своїм змістом поняття «довідково-інформаційне обслуговування», «довідково-бібліографічне обслуговування», «довідкове обслуговування», а також «довідково-пошуковий апарат» і «довідково-бібліографічний апарат» асоціюються як синоніми. Поряд із теоретичними труднощами з'ясування сутності ДІФу існують труднощі,

пов'язані з його практичним функціонуванням. Наявність методичних рекомендацій щодо складу, завдань довідково-інформаційного фонду архіву, порядку його комплектування, обліку та користування не гарантує повноцінної реалізації його функцій, тому потребує заходів щодо вдосконалення.

Список використаних джерел

1. Добко Т. Довідково-бібліографічна діяльність наукових бібліотек Національної академії наук України: становлення та розвиток (XX ст. – перше десятиліття XXI ст.) / Тетяна Добко; від. ред. О. С. Онищенко; НАН України. Нац. бібліотека України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – 376 с.
2. Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології / НАПН України; Держ. наук.-пед. б-ка України ім. В. О. Сухомлинського; [уклад.: П. І. Рогова, Я. О. Чепуренко, С. М. Зозуля, І. Г. Лобановська]. – К.: Нілан-ЛТД, 2012. – 283 с.
3. Майстренко А. А. Наукове дослідження «Служби науково-технічної інформації державних архівних установ України: інформаційна, організаційна та науково-методична діяльність»: хід, результати, висновки / А. А. Майстренко, Р. В. Романовський // Архіви України. – 2012. – № 3. – С. 25–34.
4. Никифоров А. Є. Науково-технічний прогрес та економічне зростання / А. Є. Никифоров // Державне регулювання економіки. – К.: КНЕУ, 2004. – С. 166–209.
5. Новицький В. Є. Тенденції розвитку та інноваційного регулювання ринків праці в глобальному та інформаційному середовищі / В. Є. Новицький, Т. Є. Мірошніченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ivveir.org.ua/NOVICKIY.doc>. – Назва з екрана.
6. Одинока Л. Галузева система науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства / Л. Одинока // Українська архівна енциклопедія / Держкомархів України, УНДІАСД. – К., 2008. – С. 224.
7. Одинока Л. Галузевий центр науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства / Л. Одинока // Українська архівна енциклопедія / УНДІАСД. – К., 2008. – С. 230.
8. Одинока Л. Інформаційно-бібліографічна діяльність УНДІАСД / Л. Одинока, Р. Романовський // Студії з архів. справи та документознавства. – 2004. – Т. 12. – С. 34–39.

9. Остапчук Ю. Обґрунтування терміна «довідково-бібліографічний апарат бібліотеки» / Ю. Остапчук // Бібліотечний вісник, 2009. – № 4. – С. 33–37.

10. Пархоменко В. Д. Інформаційна аналітика у сфері науково-технічної діяльності / В. Д. Пархоменко, О. В. Пархоменко. – К.: УкрІНТЕІ, 2006. – 224 с.

11. Служби науково-технічної інформації державних архівних установ України: інформаційна, організаційна та науково-методична діяльність: метод. рекомендації / Держ. архів. служба України, УНДІАСД; уклад.: С. С. Артамонова, А. А. Майстренко, Л. П. Одинока, Р. В. Романовський. – К., 2012. – 34 с.

12. Чорний А. І. Довідково-інформаційний фонд / А. І. Чорний // Українська радянська енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://leksika.com.ua/18300305/ure/dovidkovo-informatsiyniy_fond.

References

1. Dobko T. Dovidkovo-bibliografichna diialnist naukovykh bibliotek Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy: stanovlennia ta rozvytok (XX st. – pershe desiatylittia XXI st.) / Tetiana Dobko; vid. red. O.S. Onyshchenko; NAN Ukrainy. Nats. biblioteka Ukrainy im. V.I. Vernadskoho. – K., 2013. – 376 s.

2. Informatsiini resursy. Slovnyk zakonodavchoi ta standartyzovanoi terminolohii / NAPN Ukrainy; Derzh. nauk.-ped. b-ka Ukrainy im. V.O. Sukhomlynskoho; [uklad.: P.I. Rohova, Ia.O. Chepurenko, S.M. Zozulia, I.H. Lobanovska]. – K.: Nilan-LTD, 2012. – 283 s.

3. Maistrenko A.A. Naukove doslidzhennia «Sluzhby nauково-tekhnichnoi informatsii derzhavnykh arkhivnykh ustanov Ukrainy: informatsiina, orhanizatsiina ta nauково-metodychna diialnist»: khid, rezultaty, vysnovky / A.A. Maistrenko, R.V. Romanovskiy // Arkhivy Ukrainy. – 2012. – № 3. – S. 25–34.

4. Nykyforov A.Ie. Naukovo-tekhnichni prohres ta ekonomichne zrostantia / A.Ie. Nykyforov // Derzhavne rehuliuвання ekonomiky. – K.: KNEU, 2004. – S. 166–209.

5. Novytskyi V.Ie. Tendentsii rozvytku ta innovatsiinoho rehuliuвання ryнкiv pratsi v hlobalnomu ta informatsiinomu seredovysshchi / V.Ie. Novytskyi, T.Ie. Mirosnnychenko [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ivveir.org.ua/NOVICKIY.doc>. – Nazva z ekrana.

6. Odynoka L. Haluzeva systema nauково-tekhnichnoi informatsii z arkhivnoi spravy ta dokumentoznavstva / L. Odynoka // Ukrainaska arkhivna entsyklopediia / Derzhkomarkhiv Ukrainy, UNDIASD. – K., 2008. – S. 224.

7. Odynoka L. Haluzevyi tseentr naukovo-tekhnichnoi informatsii z arkhivnoi spravy ta dokumentoznavstva / L. Odynoka // Ukrainska arkhivna entsyklopediia / UNDIASD. – K., 2008. – S. 230.

8. Odynoka L. Informatsiino-bibliohrafichna diialnist UNDIASD / L. Odynoka, R. Romanovskiy // Studii z arkhiv. spravy ta dokumentoznavstva. – 2004. – T. 12. – S. 34–39.

9. Ostapchuk Iu. Obgruntuvannia termina «dovidkovo-bibliohrafichniy aparat biblioteku» / Iu. Ostapchuk // Bibliotechnyi visnyk, 2009. – № 4. – S. 33–37.

10. Parkhomenko V.D. Informatsiina analityka u sferi naukovo-tekhnichnoi diialnosti / V.D. Parkhomenko, O.V. Parkhomenko. – K.: UkrINTEI, 2006. – 224 s.

11. Sluzhby naukovo-tekhnichnoi informatsii derzhavnykh arkhivnykh ustanov Ukrainy: informatsiina, orhanizatsiina ta naukovo-metodychna diialnist: metod. rekomendatsii / Derzh. arkhiv. sluzhba Ukrainy, UNDIASD; ukklad.: S.S. Artamonova, A.A. Maistrenko, L.P. Odynoka, R.V. Romanovskiy. – K., 2012. – 34 s.

12. Chornyi A.I. Dovidkovo-informatsiinyi fond / A.I. Chornyi // Ukrainska radianska entsyklopediia [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://leksika.com.ua/18300305/ure/dovidkovo-informatsiinyi_fond.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Демуз Інна Олександрівна, доктор історичних наук, доцент, завідувач кафедри документознавства

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав-Хмельницький, Київська обл., Україна, 08401

e-mail: demuz_inna@ukr.net

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Демуз Инна Александровна, доктор исторических наук, доцент, заведующий кафедрой документоведения

ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды»

ул. Сухомлинского, 30, г. Переяслав-Хмельницкий, Киевская обл., Украина, 08401

e-mail: demuz_inna@ukr.net